

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 3. Debemus nos gerere in hoc mundo velut totidem turtures.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

lacionis ita gemendo unicâ horâ stâlles omnia vana mundi gaudia
coram D E O , quàm si degu- totius anni defluxu.

§. III.

*Debemus nos gerere in hoc mundo velut to-
sidem turtures.*

hanc tui-
na debet
develut
mura.

Turtur amat semper, quod ama-
vit semel. Si mors vel absen-
tia ipsam separat à per dilectâ suâ
conforte, idcirco separata non est
ab illius amore: hic solus ipse
est thesaurus, quo jucundatur uni-
cè; hunc cæteris omnibus perditis
conservat semper; privari vitâ po-
test, sed amore ipse privabitur
nunquam, cum æstimet hunc vitâ
suâ pretiosorem: Et ideo more-
retur potius, quàm quod illo di-
misso alteri adhæreret: ipsa mane-
bit sola, & non nisi semivivet am-
plius, cum à dimidiâ sibi ipsius sit
parte separata: Qui voluerint au-
ferre vel imminuere dolorem illi,
erunt ipsi consolatores importuni;
siquidem aliud facere non potest
totâ reliquâ supersite sibi vitâ,
quàm dolore, amare & gemere.

Omne Co-
lacionem esse
debet pos-
sio DEI.

Ecce veram imaginem animæ
fidelis, adhæreere nolentis nisi Deo
soli in suâ solitudine: Illa totum
suum collocat solatium in possi-
dendo ipsum, conversando cum
ipso, & fruendo optatâ ipsius præ-
sentiâ, dum hanc illi dignatur ex-
hibere: quando illa advertit, ip-
sum esse secum, degustat illum; &
quando divinas ipsius recipit blan-
ditias, tunc suus satiatur amor, co-

quod cor ipse fratur eo, quod
amat, gaudens, omne aliud Con-
solationis genus sibi esse fastidi-
o: Sed quando privati illam contin-
git ipsius præsentia; quando is re-
linquit eam privatam cognitione,
privatam sapore, & privatam usi-
tatis suis blanditijs, tunc verè ge-
mentem induit & agit turturam.

Ipsa amplius non habet, ut sibi
videtur, pretiosum thesaurum su-
um, semper autem habet amorem
illius: ipsa non amplius gustat
consolationem divinæ suæ præsen-
tiæ; aliam autem gustare non po-
test nisi ex eo, quod privata ma-
neat omni solatiò amore ejus. Ipsa
amabit semper, quod semel ama-
vit; amicitia enim, quæ finire po-
test, nunquam incepta; id est, vera
amicitia non est, si non est æterna;
& si hoc dici potest de omnibus
alijs amicitijs, potissimum dicen-
dum est de amicitia DEI. Ex quo
is semel se demonstravit animæ, &
illius expugnavit & occupavit Cor,
quâ ratione cessare potest ab aman-
do ipso? quâ ratione amare potest
aliud? quâ ratione unquam frui
potest consolatione aliâ, quàm illâ
præsentia ipsius, vel gemere de
ejus absentia, expectans in pace
ipsum

Effectus &
signa amo-
ris bonæ
animæ.

ipſius reditum, quando placuerit illi.

Verum eſt, non eſſe hic propriè locum, nec tempus perfectæ fruitionis & poſſeſſionis DEI: Novit bona hæc anima, id futurum in cælo & æternitate beatâ, ad quam abſque intermiſſione ſua emittit ſuſpiria; & ided aliam conſolationem non quarit in terris, niſi quòd ſuſpiret, ſperet & aſpiret inceſſanter, uti ſanctus Rex David, qui in medijs aulae ſuae delicijs, nonniſi divinis ſuis ſeſe paſcebat mœroribus atque faſtidijs: *Fuerunt mihi lacryma mee panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie; ubi eſt DEUS tuus?* Amo & non fruor præſentiâ amati, quâ ratione me conſolabor? Quò confugiam, non habeo, niſi mea ſuſpiria, meâſque lacrymas, è quibus convivium ad-

Terra eſt
locus gemituum.

Pſal. 41.
v. 4.

orno mihi; ex eis bibo, ex eis manduco diu noctûque, ut meum nutriam amorem amaritudinibus abſentiæ ipſius, exſpectandò, quoad reficiat ſe denuò dulcedine præſentiæ ipſius.

Felix anima, quæ ſeparata à mundo guſtare non poteſt niſi DEUM in ſua ſolitudine, ſive præſentem, ſive abſentem: *Vox turturis audita eſt in terrâ noſtrâ.* In terrâ auditur vox turturis, dum anima ipſius imitatur gemitus, quoad poſſideat DEUM ſuum ibi in perpetuum. Ite amici mei, auſerte vobiscum hos turtures, quos dono do vobis ad emendum Infantem JESUM, ſicut Sanctiſſima Virgo dedit in Templo illos ad ipſum redimendum, poſtquam obtulit illum DEO. Et hic fructus fuit noſtræ Conſultationis.

Cart. 1. v.
11.

CONSULTATIO XX.

Virgo Nutrix, ubi oſtenditur munus momenti maximi, quo Fungebatur Sanctiſſima Virgo, quoad occupata tota fuit in ſolâ educatione Infantis JESU.

Reperire eſt, neſcio, quid in ſylvis, quod recolligit mentem, illamque attollit ad DEUM, ita, ut quaſi cohibere ſe non poſſit, quin ſentiat aliam animæ ſuae diſpoſitionem in locis his

opacis ac ſolitarijs, quàm experiamur plerumque in congreſſibus, hominûmque familiaritatibus.

Sive oculorum intuitus, cum tantam non habeat libertatem divagandi latiùs, inſenſibiliter diſponat & dirigat animum ad elevandum ſe in altum, & inharendum